

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА НА
СВЕЧАНОСТИ ПОВОДОМ 60 ГОДИНА МИЛАНОВАЧКЕ АТЛЕТИКЕ И
50 ГОДИНА РАДА АТЛЕТСКОГ КЛУБА "ТАКОВО"

2. ДЕЦЕМБАР 1995. ГОДИНЕ

Добро вече садашњим и бившим члановима Атлетског клуба "Таково", добро вече спортским радницима, судијама, поштоваоцима и пријатељима атлетике и атлетирача. Ретке су прилике када се овако могу окупити генерације здружене истом љубављу и поносом, што су припадале или припадају клубу чији су успеси на спортским борилиштима признати широм Земље и ван ње. Заиста сам почаствован вашим позивом и жељом да ту љубав и понос вечерас поделимо.

Одавно се не бавим спортом /то се уосталом и види/ али то не значи да ме спорт не интересује. Напротив, са посебним задовољством пратим, колико ми време дозвољава, збивања у спорту, а са посебним симпатијама оно што се догађа на спортским теренима наше Општине.

Пре неколико месеци прочитао сам анегдоту из дана када је Милановац био центар српске атлетике, па су га, - по логици да најбоље увек долази из центра, - прогласили и за главни град Републике. Од спортиста тешко да има бољих амбасадора сопствене средине, то је одавно потврђено, као што верујем да ће се и убудуће потврђивати правило да између доброг човека и доброг спортисте мора да стоји знак једнакости.

Милановачка атлетика преживела је своје успоне и падове, своје златне године и периоде кризе. Није ни она, у пркос даљинама и брзинама које су атлетичари

савлађивали, могла да побегне од проблема који су пратили развој овог краја. Морала је и атлетика да плати свој део дџанка развоју привреде, морало је атлетско чудо да привремено застане пред привредним. Руку на срце, од средине каква је и колика је ова у којој смо поникли, није ни било реално очекивати да баш у свим областима живота истом брзином и истим квалитетом јури у будућност. Неко је морао да застане, а стицај околности је хтео да се спорт и култура нађу негде на зачељу. Но, важно је учествовати, каже олимпијско гесло, а ланац завидних, повремено додуше појединачних успеха милановачке атлетике, није се кидао.

Пре неки дан рече један наш суграђанин: "Живот је утакмица, а каква ми је то утакмица ако немаш противника. Генерално гледајући, морамо признати да наш крај већ деценијама добија утакмице у борби за већи квалитет живота својим житеља. Понекад платимо цех околностима или времену у којем смо се нашли, али нема сумње да у утакмици живота не заостајемо за просторно већим, а историјски и наследно богатијим срединама. Другим речима, спортског духа нам не мањка, иако се спортом, бар у последњој деценији нисмо превише бавили, у сваком случају не онолико или можда онако како су то постигнути резултати заслуживали.

Још једном морам да кажем да ми је заиста драго што ми се пружила прилика да вас вечерас поздравим, да

Милановцу и вама честитам шест деценија постојања атлетског спорта, а Атлетском клубу "Таково" пола века успешног трајања. Сигуран сам да ће краљица спортова у овом граду повратити своју блиставу круну. Много је година, имена и медаља које нас на то обавезују. Није ми намера да ове свечане вечери и у години јубилеја дајем обећања која лепо звуче, а ништа не значе. Али желим да ми верујете да је све што чинимо последњих година, да су сва наша улагања и размишљања управљена на некој имагинарној слици пројектованог града будућности, већ буквално жељеној, достојанственој свакодневници за сваког садашњег и будућег житеља ове Општине. Схватите ово како хоћете, али циљ нам је да омогућимо услове који ће сваком садашњем и будућем Милановчанину обезбедити максимално задовољење егзистенцијалних, духовних и свих других потреба. За посебно надарене морамо пронаћи начине да их помогнемо, подстакнемо, али и обавеземо да, ма где били, остану наши. Ви који сте стварали име овога града у нашој атлетици, који сте га поставили на достојан пиједестал, знате колико је то коштало. Надам се да ћете се сложити самном, да будућим генерацијама спортиста дугујемо мање муке, а више задовољства.

Установа у области спорта коју смо недавно формирали, један је од првих практичних потеза на путу обезбеђења бољих услова, па верујем и бољих резултата у милановачком спорту. Знам да ћете помислити како је

то недовољно, знам да се, нарочито оним правим заљубљеницима и ентузијастима, ми из администрације чинимо кадкад преспори а каткад без довољно разумевања. Али, као и обично у животу, љубав је и бржа и интензивнија од услова за њено остваривање. Вама спортистима и спортским радницима то је, мислим, јасније и блискије него иком другом. Зато немојте схватити погрешно ако вам кажем да смо унапред захвални за сваку добронамерну помоћ и савет, али немојте очекивати да истом брзином можемо трчати ка циљу. Осим тога, у брзини по нешто и промакне, зар није тако.

Атлетски клуб "Таково" преузео је штафетну палицу од соколске чете "Брусница" и успешно претрчао деоницу од пола века. Ја му желим од срца да у век који долази појури најквалитетнијом стазом, да на њој буде много, много више чланова, а да на циљ увек стиже у групи најбољих. Што се мене тиче, обећавам да ћу поред стазе бити одушевљени и пристрасни навијач, а на радном месту реалан и одговоран извршилац планова о развоју спорта у општини Горњи Милановац.

Још једном свима најсрдачније честитам Јубилеј, старијима хвала, а младима пријатељска порука: Погледајте покаткад и у прошле године, заинтересујте се за имена и биографије, имате на кога да се угледате!

Живели!